

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 11.

Vydána dne 12. února 1923.

Obsah: 23. Nařízení, kterým se vydávají podrobné předpisy k některým článkům finančního zákona pro rok 1923.

23.

Vládní nařízení ze dne 1. února 1923,

kterým se vydávají podrobné předpisy k některým článkům finančního zákona pro rok 1923.

Vláda republiky československé nařizuje podle čl. XVII. finančního zákona ze dne 15. prosince 1922, č. 372 Sb. z. a n., kterým se stanoví státní rozpočet a rozpočet státních investic pro rok 1923:

§ 1.

Dle čl. II. finančního zákona pro rok 1923 smí býti úvěrů tímto zákonem povolených použito jen ku potřebám naznačeným v příslušných kapitolách, titulech, paragrafech a pododděleních státního rozpočtu, který jako příloha k finančnímu zákonu jest připojen a zároveň s ním ústavně schválen.

Předpis tento nevztahuje se na podrobnější položky obsažené v rozpočtech jednotlivých kapitol, tak jak se uvádějí v rozpočtových sešitech těchto kapitol k vládnímu návrhu finančního zákona připojených.

§ 2.

Vzhledem k ustanovení čl. II., dle něhož prostředky státním rozpočtem povolené smí býti požadovány jen dle skutečné potřeby, jest povinností každého poukazovacího úřadu dbáti při tomto požadování největší úspornosti a vždy míti na zřeteli, že položky rozpočtové nejsou k tomu určeny, aby za všech okolností byly spotřebovány, nýbrž že tvoří nejkrajnější hranici, až po kterou se při hra-

zení potřeb resortních v rozpočtovém roce smí jíti.

Za nezbytně nutné potřeby resortní dlužno považovati ony, které se zakládají jednak na zákonech, vládních nařízeních neb právních titulech, jednak ony, kterých nerušený chod toho kterého správního odvětví vyžaduje.

Aby bylo úsporné hospodaření s úvěry zaručeno, budiž již ke všem prejudiciálním činům, které jako objednávky, příslibení subvencí a pod. k zatěžování mimořádných úvěrů vedou, vyžádáno předchozí svolení ministerstva financí, jedná-li se o obnos větší než 50.000 Kč, rovněž též k poukazům, které jsou jen částkou povolení 50.000 Kč převyšujícího (na př. povolení 1. splátky 40.000 Kč celkové subvence 100.000 Kč).

Bylo-li již k celkové potřebě svolení ministerstva financí dáno, není k výplatě případných částek schválené potřeby zapotřebí dalšího svolení ministerstva financí.

§ 3.

Aby zabezpečeno bylo zachovávání ustanovení 2. a 3. odst. čl. II. finančního zákona, musí při poukazu výdaje v příslušném spise býti odůvodněno, že výdaj v případě 2. odst. čl. II. odpovídá skutečné potřebě a že nepřesahuje jedné dvanáctiny celoročního obnosu tohoto úvěru, a v případech 3. odst. čl. II., že požadavek v tomto případě nepřesahuje pro správní rok částku 50.000 Kč. Bylo-li třeba vyžádati si předchozího svolení ministerstva financí, buďtež číslo jednací a den příslušného rozhodnutí tohoto ústředního úřadu ve spise poznamenány.

Aprobanti spisu jsou osobně za to zodpovědní, aby nařízení předcházejícího odstavce bylo vyhověno.

Správnost uvedených údajů přezkouší orgán obstarávající službu účetní neb finanční, dbaje při tom přísně platných účetních instrukcí pro zkoušení platebních poukazů, pokud se týče referát rozpočtový; jsou-li údaje správné a tudíž rozpočtový úvěr v daném případě dle finančního zákona použitelný, provede se poukaz.

V opačném případě opatří orgán obstarávající službu účetní nebo finanční podle platné účetní instrukce spis příslušnými námitkami a vrátí jej poukazovacímu, po případě rozpočtovému referentu k dalšímu jednání.

Nesouhlasí-li poukazovací, po případě rozpočtový referent s námitkami orgánu obstarávajícího službu účetní nebo finanční, jest přednosta podřízeného úřadu poukazovacího, pokud se týče poukazovací referent (u ministerstva) povinen předložit věc s odůvodněným vyjádřením svému nadřízenému ministerstvu, pokud se týče ministrově k rozhodnutí.

Jednotlivým ministerstvům a nejvyšším ústředním úřadům jest vyhrazeno, aby v dohodě s ministerstvem financí vydaly v rámci tohoto nařízení podrobnější předpisy, pokud toho jejich organisace vyžaduje.

§ 4.

Řádnými výdaji splatnými v delších než měsíčních lhůtách dle 2. odst. čl. II. rozumějí se takové platy, které dle své povahy jsou splatny ve čtvrtletních, pololetních neb i ročních lhůtách, jako na př. nájemné neb pachtovné nebo umořovací splátky stavebních nákladů a pod.

Výdaje tyto mohou se požadovati celým obnosem v té které lhůtě splatným.

§ 5.

Není-li v některém měsíci celá dvanáctina ročního úvěru potřebna a nepoukáže-li se proto, může býti zbytku použito v příštích měsících, pakliže ku hrazení řádných výdajů jest nutným.

Naproti tomu musí onen obnos, o který v jednom měsíci (ovšem dle poslední věty 2. odst. čl. II. za souhlasu ministerstva financí) výjimečně bylo více poukázáno než jedna dvanáctina úvěru, v některém pozdějším měsíci, nejdéle však v posledním měsíci roku rozpočtového při poukazu býti vyrovnán.

§ 6.

Ve všech případech, ve kterých dle finančního zákona musí býti sjednán předchozí souhlas ministerstva financí, budiž tomuto zaslána stručná informace dvojmo o každé jednotlivé záležitosti; tato informace obsahuj krátké vysvětlení nutnosti toho kterého opatření.

Ministerstvo financí, vyžádavši si případně dalších objasnění, vyznačí na obou stejnopisech své rozhodnutí, podrží jeden stejnopis jako koncept, druhý vrátí.

§ 7.

K čl. III. finančního zákona se připomíná, že překročení povolených úvěrů se zásadně nepřipouští; pouze výjimkou a v mezích ustanovení tohoto článku může takové překročení býti povoleno.

Předpokladem pro svolení ku překročení povoleného úvěru jest vždy nutnost toho kterého opatření, jejíž pojem jest vymezen v 2. odst. §u 2 tohoto nařízení.

Úvěrů v nejnižších pododděleních státního rozpočtu k finančnímu zákonu připojeného může býti použito dle jejich určení a dle jejich výše, ovšem v první řadě způsobem, jakým tyto úvěry v podrobných sešitech té které kapitoly byly rozděleny; toto rozdělení má význam pouze interní a může býti v případě nezbytné potřeby měněno, pokud jen obnos pro tu kterou položku ve státním rozpočtu k finančnímu zákonu připojeném se nepřekročí.

§ 8.

Řízení dle § 7 zákona z 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n., musí býti vždy zavedeno dříve, než se založí právní titul té které potřeby, ne teprve, když hotové již právní jednání se má likvidovati placením.

Důsledkem ustanovení čl. III. jest, že souhrn úvěrů finančním zákonem ústavně schválených jest nejkrajnější mez, až do které vláda při svolování ku překročení jednotlivých položek rozpočtových směnou (virementem) smí jíti, při čemž ovšem jest vždy nevyhnutelným požadavkem, aby to které opatření bylo pro resortní účely nutným.

Pokud tedy pro jakýkoliv požadavek není rozpočtem povolených prostředků a také úhrada tohoto požadavku úsporami u jiných položek schváleného rozpočtu není možna, nelze prostředků k hrazení takových výdajů ani řízením dle § 7 zákona z 20. března 1919, č. 175

Sb. z. a n., povoliti, nýbrž musí býti vyžádáno svolení zákonodárných sborů, po případě Státního výboru Národního shromáždění republiky Československé podle § 54 ústavní listiny, při čemž též úhrada těchto výdajů musí býti opatřena.

§ 9.

Dojde-li k úhradě nějakých nutných výdajů, které nejsou rozpočtem bud' dostatečně aneb vůbec opatřeny, ve smyslu 1. odst. čl. III. finančního zákona úsporami u jiných položek rozpočtových, bud'tež tyto úspory jako trvalé zkrácení oněch položek zaznamenány.

§ 10.

Opatření peněžitých prostředků dle bodu 1. čl. VII. finančního zákona může se státi též pokladničními poukázkami, které ministr financí vydá a kterými poplatníci budou moci zapravovati své povinnosti na daních přímých a nepřímých, jakož i na poplatecích.

§ 11.

K čl. VIII. finančního zákona se ustanovuje, že úvěr rozpočtového roku lze zatížití výdajem poukázaným včetně do 31. prosince 1923 — po tomto dni jen tehdy, byl-li platební rozkaz příslušnou účtárnou nejdéle do 5. ledna 1924 předepsán, a provádí-li se výdaj pokladnou, této nejpozději do 10. ledna 1924 dodán.

Poukazy v roce 1923 datované a k účtárně neb pokladně po uplynutí těchto lhůt došlé jest vrátiti jako neplatné.

Případný souhlas ministerstva financí neb nejvyššího účetního kontrolního úřadu dle čl. II. neb III. finančního zákona nutný dlužno si opatřiti před vydáním poukazu účtárně, tedy před 31. prosincem 1923.

§ 12.

Ustanovení §§ 2, 3, 6 a 1. a 2. odst. §u 7 tohoto nařízení platí obdobně též pro rozpočet státních investic.

§ 13.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede je ministr financí v dohodě se všemi ministry.

Habrman v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Srba v. r.	Stříbrný v. r.
Tučný v. r.	Udržal v. r.
Malypetr v. r.	Dr. Markovič v. r.
Dr. Kállay v. r.	Dr. Hodža v. r.

Novák v. r.,
též za ministra Dra Rašína.